

κατεσώθη κολυμβῶν εἰς ἓν καράβι, τὸ ὁποῖον εἶδε κατὰ τὴν παραπλέον ἐκεῖθεν. Τὸ καράβι ἦτο Γραικικόν, καὶ ὁ αὐτοκράτωρ ἐγνωρίσθη μὲν, κατέπεισεν ὁμως τὸν ναύκληρον, πρὶν κινήσει διὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἵνα τὸν ἐβγάλῃ εἰς τὸ Ροσικινόν, διὰ ἵνα λάβῃ ἐκεῖθεν, καθὼς ἔλεγε, ἀργύριον καὶ πολύτιμα ἄλλα πράγματα· ἀλλὰ μόλις ἐπλησίασεν εἰς τὸν αἰγιαλὸν, ὁ τολμηρὸς κολυμβητὴς ἐρρίφθη ἐκ δευτέρου εἰς τὴν βάλασσαν, καὶ διασωθεὶς ἀσφαλῶς εἰς τοὺς ἐδικούς του, κατώρθωσε, συναΐας νέας στρατεύματα, ἵνα ἐκδικήσῃ τοῦλάχιστον τὴν ἀπιστίαν τῶν Ἰταλῶν. Τὸ Οὐνεβόεντον ἔγινε πυρὸς παρανάλωμα.

Ἀλλ' εὐθύς μετὰ τοῦτο ἐτελεύτησεν ὁ αὐτοκράτωρ εἰς τὴν Ῥώμην τῇ 15 Δεκεμβρίου 983, ἀφίς ἐν μόνον τριετὲς παιδιον, Ὄθωνα τὸν Γ'.

Οἱ δοῦκες τῆς Γερμανίας ἀνηγόρευσαν ἀμέσως διάδοχον τὸν μικρὸν τοῦτον υἱόν του, ὃς τις ἐστέρφη εἰς Ἀκουισγράνην.

Ὁ βασιλεὺς τῶν Γάλλων Λοθάριος καὶ ὁ πρῶτον δοῦξ τῶν Βαυαρῶν Ἑρρίκος ἐδοκίμασαν ἵνα ὠφεληθῶσιν ἀπὸ τὴν νηπιότητα τοῦ νέου αὐτοκράτορος. Ἀλλ' ἡ ἔνωσις ὅλων τῶν ἄλλων μεγάλων δουκῶν ἐματαίωσε τοὺς σκοπούς των, καὶ ὁ Ἑρρίκος, ὑποταχθεὶς τελευταῖον, ἀνέλαβε τὸ Βαυαρικὸν δουκάτον του, εὐχαριστηθέντος τοῦ νεωτέρου Ἑρρίκου ἵνα λάβῃ ἀντὶ τούτου τὴν νεοσύστατον Μαρκίαν Cham.

Ὁ Ὄθων ἀνετρέφετο ὑπὸ τὴν ἐπιστασίαν τῆς μάμμης του Ἀδελαΐδος, τῆς μητρὸς του Θεοφανίας, καὶ Γερμανῆς τινος θείας του, καὶ διὰ τὴν εὐμάθειάν του ἐνομίσθη θαύμα· ἀρχηγὸς ὁμως τῆς κυβερνήσεως ἦτον ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῆς Μογουντίας.

Οἱ Σλάβοι καὶ Βένδοι, ἀποστατήσαντες, ἐκυρίευσαν, καὶ ἀπέβαλον μετ' οὐ πολὺ, τὸ Βρανδεβούργον. Οἱ Ἰταλοὶ, διηρημένοι αἰωνίως, καὶ θιασμένοι διὰ τοῦτο ἵνα καταφεύγουν πάντοτε εἰς τὸν αὐτοκράτορα τῆς Γερμανίας, μ' ὅλον ὅτι τὸν ἐμίσουν, ἐπρόστρεξαν καὶ τώρα πάλιν εἰς τὸν Ὄθωνα, ἀφ' οὗ ὁ Κρησκέντιος ἀρχισε τυραννικῶς ἵνα ἀντιποιῇται καὶ τῆς βασιλικῆς ἀξίας.

Ὁ νέος αὐτοκράτωρ, ἐκκαίδεκαετὴς ἤδη τὴν ἡλικίαν, ἐστράτευσε τῷ 996, κατ' αἰτησίαν των, εἰς τὴν Ἰταλίαν, καὶ μαθὼν εἰς τὴν Ραβέννην τὸν θάνατον τοῦ Πάππα Ἰωάννου τοῦ ΙΕ', ἔκρινεν εὐλογον, διὰ ἵνα φυλάξῃ τὴν Γερμανικὴν κυριαρχίαν ἐν τῇ Ἰταλίᾳ, ἵνα καταστήσῃ Πάππαν Γερμανόν, τὸν ὁποῖον καὶ ἐνθρόνισεν ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῆς Μογουντίας, ὑπὸ τὸ ὄνομα Γρηγόριον Ε'. Μετ' ὀλίγας ἐβδομάδας εἰσῆλθε καὶ ὁ Ὄθων εἰς τὴν Ῥώμην, καὶ οἱ ἀκατάστατοι Ῥωμαῖοι τὸν ὑπεδέχθησαν μὲ σημεῖα ἀνεκφράστου ἀγαλλιάσεως· ὁ δὲ νέος Πάππας τὸν ἔστεψεν αὐτοκράτορα. Συγκροτήσας μετὰ ταῦτα κριτήριον κατὰ τοῦ αὐθαδούς Κρησκεντίου, μετέβαλε, κατὰ παράκλησιν τοῦ Πάππα, τὴν κεφαλικὴν καταδίκην τοῦ ἀποστάτου εἰς ἐξορίαν· ἀλλ' ἔλαβεν αἰτίαν ἵνα μεταμεληθῇ μετ' οὐ πολὺ διὰ τὴν ἀκαιρον ταύτην φιλανθρωπίαν· ἐπειδὴ, μόλις ἐπιστρέψας εἰς Γερμανίαν, καὶ διαβὰς τὸν Ἄλβιν, ἔμαθεν, ἐν ᾧ ἤσχολεῖτο ἐκεῖ ἵνα διευθετήσῃ τὰ Σλαβονικὰ πράγματα, ὅτι ὁ

Κρησκέντιος, ἐπαναστὰς πάλιν, ἀπεδίωξε μετὰ πολλοὺς ἐπηρεασμούς τὸν Πάππαν Γρηγόριον, καὶ ἀντικατέστησε τὸν ἐπίσκοπον τῆς Πλακεντίας Ἰωάννην.

ὑπερβὰς λοιπὸν πάλιν τὰς Ἀλπεῖς, ὠρμησε μετὰ τοῦ Γρηγορίου κατὰ τῆς Ῥώμης, καὶ κυριεύσας τὸ Ἀγγελόκαστρον, συνέλαβε τὸν Κρησκέντιον, ὃς τις εἶχεν ὀχυρωθῆναι ἐκεῖ, καὶ κοιθέντα τὸν παρεδειγμάτισε. Τὸν δὲ Πάππαν Ἰωάννην, φεύγοντα ἀπὸ τὴν Ῥώμην, ἐστέρησαν ἀπανθρώπως οἱ Ῥωμαῖοι τὰς χεῖρας καὶ τὰ ὄμματα, θέλοντες ἵνα ἀθωώσουν ἐκτοῦς διὰ τῆς πράξεως τυχῆς ἐνώπιον τοῦ αὐτοκράτορος.

Ἐπιστρέψας ὁ Ὄθων εἰς τὴν Γερμανίαν, καὶ περιελθὼν, κατὰ τὴν ἀρχαίαν συνήθειαν, τὰς ἐπαρχίας του, ἐπεσκεψθῇ ἐν Ἀκουισγράνῳ καὶ τὸν τάφον Καρόλου τοῦ Μεγάλου, καὶ πρὸς μνήμην τοῦ ἥρωος τούτου ἐπῆρε τὸν χρυσοῦν σταυρὸν ἀπὸ τοῦ λειψανόν του.

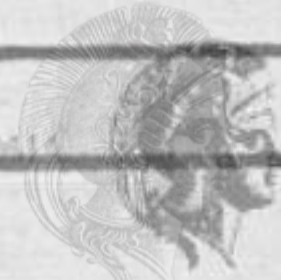
Ἀποθανόντος δὲ τῷ 999 ἔτει τοῦ Πάππα Γρηγορίου, ἔστειλε πάλιν ὁ Ὄθων αὐτεξουσίως διάδοχον τοῦ θρόνου τὸν τότε ἀρχιεπίσκοπον Ραβέννης, χρηματίσαντά ποτε διδάσκαλόν του, καὶ ἐπονομασθέντα μετὰ τὸν ἐνθρονισμόν του Σίλβεστρον β'.

Τῷ αὐτῷ ἔτει ἐστράτευσεν ὁ Ὄθων καὶ τρίτον εἰς τὴν Ῥώμην, εἰς τὴν ὁποίαν, κατὰ τι κοινὸν μὲ Κάρολον τὸν Μέγαν, καὶ διότι προέκρινεν ἐξ αἰτίας τῆς μάμμης καὶ τῆς μητρὸς του τὰ Ῥωμαϊκὰ καὶ Ἑλληνικὰ ἦθη παρὰ τὴν Σαξονικὴν τραχύτητα, εὐαρεσκεῖτο νὰ ἐνδιατρίβῃ. Ἠθέλησε νὰ λάβῃ καὶ σύζυγον Ἑλληνίδα, καὶ μετὰ τῶν Ῥωμαίων ἐσυμβουλεύετο τὸσον σπουδαίως πῶς ν' ἀποκαταστήσῃ πάλιν τὴν ἀρχαίαν φήμην καὶ λαμπρότητα τῆς μητροπόλεώς των, ὥστε καθεὶς ἐσυμπέρανεν ὅτι σκυπὸν εἶχε νὰ μεταθέσῃ τὴν καθέδραν του εἰς τὴν Ῥώμην.

Τὴν ἐκτέλεσιν ὁμως τοῦ σκοποῦ τούτου δὲν εἶδον οὔτε οἱ Γερμανοὶ οὔτε οἱ Ῥωμαῖοι, οἱ ὁποῖοι, ἐπαναστάντες ποτὲ ἐναντίον του, τὸν ἐπολιόρησαν τρεῖς ἡμέρας εἰς τὸ παλάτιόν του. Τὸ ἀχάριστον τοῦτο κίνημα ἐλυπήσε κατάκαρδα τὸν ἱλαρὸν νεανίσκον, καὶ ἐν ᾧ ἦτον ἑτοιμος, ἀφοῦ ἐκοινώνησε, νὰ ἐξορμήτῃ μετὰ τῶν ἐδικῶν του, ὁ δοῦξ τῆς Βαυαρίας, καὶ ὁ Μαρκίων τῆς Τουσκίας εὗρηκαν τρόπον νὰ καταστείλωσι τὴν ἐπανάστασιν. Ὁ αὐτοκράτωρ ἐπέπληξε τοὺς Ῥωμαίους διὰ τὴν ἀχαριστίαν των τὸσον παθητικῶς, ὥστε ὁ εὐκίνητος λαὸς παρέδωκεν εἰς χεῖράς του τοὺς πρωταίτιους τῆς στάσεως.

Ἀλλ' ὁ Ὄθων εἶχεν ἀηδιάσει πλέον τὴν μεταξύ των διατριβήν, καὶ διὰ τοῦτο ἀφίς τὴν Ῥώμην, ἐκάλεσε τοὺς Γερμανοὺς ἄρχοντας νὰ ἔλθουν ἀνυπερθέτως πρὸς αὐτὸν μὲ τὰ στρατεύματά των.

Πρὶν γένοι ὁμως τοῦτο, ἡ Γερμανία περιέπυσεν εἰς νέας ταραχὰς μὲ τὸν θάνατόν του, ἐπισυμβάντα τῷ 1002 ἔτει ἐν Πατέρνῳ καὶ ὁ Ἑρρίκος, δοῦξ τῆς Βαυαρίας καὶ πλησιέστατος συγγενὴς του, τὸν διεδέχθη μετὰ πολλὰς δυσκολίας.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.
Ετήσια, Φοίνικας 36.
Εξαμηνιαία 18.
Τριμηνιαία 9.
Αἱ συνδρομαὶ γίνονται, ἀνταῦθα μὲν ἐν τῷ Ἑρμῇ
φύλλῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ
μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς ἑπιστάταις τοῦ
Ταχυδρομείου.

ΕΠΙΣΗΜΑ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θεωροῦντες, ὅτι αἱ διὰ τὴν μεταρρύθμισιν τῶν Δικαστηρίων
προσπάθειαι ἡμῶν δὲν ἐτελεσφόρησαν ἐξ αἰτίας τῶν περιστά-
σεων.

Θεωροῦντες, ὅτι τὰ Δικαστήρια δὲν εἶναι πλέον εἰς κατὰ-
στασιν νὰ ἐνεργῶσι διὰ τὴν ἑλλείψιν τῶν δικαστικῶν Συμ-
βούλων, καὶ πρὸς τὸ πρῶν, οὔτε παράτασις τῶν παλαιῶν,
οὔτε ἐκλογὴ νέων εἶναι δυνατὴ.

Θεωροῦντες, ὅτι ὁ ὑπάρχων δικαστικὸς ὁργανισμὸς ἀπε-
δείχθη ἐξ αὐτῆς τῆς πείρας ἀσυμβίβαστος μὲ τὴν κατάστασιν
καὶ τὰς χρεῖας τοῦ ἔθνους.

Θεωροῦντες μάλιστα, ὅτι ἡ ἐν Ἀργεὶ Συνέλευσις, διατάξασα
ῥητῶς νὰ διατηρηθῇ ἡ δικαστικὴ τάξις ὅπως ἦτον ἤδη κανο-
νισμένη, δὲν ἐσυγχώρησεν εἰμὴ φιλὰς τροπολογίας, ὅ δὲ με-
τέπειτα ὁργανισμὸς παρείσκαζε μεταβολὰς καὶ ἀλλοιώσεις ἐναν-
τίας ἐκείνης.

Ἐπειδὴ καὶ ὁ νόμος ἀποκρούει προφανῶς τὸν ὑπάρχοντα
ὁργανισμὸν, καὶ τὰ πράγματα τὸν κατέστησαν ἀχρηστον καὶ
ἀνεπίδεκτον πάσης τακτικῆς καὶ ἰσχυρᾶς ἐνεργείας.

Διὰ τὰ ὅσα διαταπτομεν τὰ ἑξῆς.

1. Τὰ Ἀνώτατον, τὰ δύο Ἐκκλητὰ, καὶ ὅλα τὰ Πρωτό-
κλητὰ Δικαστήρια, θέλουν διακόψει τὰς ἐργασίας των.
2. Τὰ μέλη, καὶ οἱ ὑπἄλληλοι τῶν Δικαστηρίων τούτων
ἀπολύονται ἀπὸ τὰ δημόσια ἔργα των.
3. Θέλουν παραδῶσι τακτικῶς τὰ ἀρχεῖα εἰς τοὺς κατὰ τό-
πους Διοικητὰς, καὶ ἐν ἐλλείψει τούτων εἰς τὰς Δημογεροντίας.
4. Ο ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς νὰ ἐνεργήσῃ τὸ
παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 8 Ὀκτωβρίου 1832.
Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ Α. ΖΑΝΝΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤ-
ΤΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.

Ο ἐπὶ τῆς Δικ. Γραμματεὺς Χ. ΚΛΟΝΑΡΗΣ.

Αρ. 555. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΕΠΗ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Πρὸς τὸ Ἀνώτατον, πρὸς τὰ Ἐκκλητὰ, καὶ πρὸς ὅλα
τὰ κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Πρωτόκλητὰ Δικαστήρια.

Εἶναι καιρὸς, ἀπὸ γογγυσμοῦ ἑαρεῖς καὶ παράπονα πικρὰ
ἐκφράζοντα πανταχόθεν κατὰ τοῦ δικαστικοῦ συστήματος, τὸ
ἵππῳ οὔτε τὴν δικαιοσύνην, οὔτε τὰς χρεῖας τοῦ ἔθνους εὐχα-
ρίσσειν. Ο νόμος αὐτός, ἔργον τῆς ἐν Ἀργεὶ Ἐθνικῆς Συνελεύ-
σεως, δὲν ἀπεδοκίμαζεν ὀλιγώτερον τὸ ἀπερίσκεπτον τοῦτο
σύστημα. Τὰ αἴτια ταῦτα ἀπροκάλεσαν μάλιστα ἰσχυροτέρως
ἐπὶ πᾶν ἄλλο τοὺς πολυμύθους καὶ ἀξιοθρηνητάς ἐμμελούς

κλονισμοὺς, ἀπὸ τοὺς ὁποίους δὲν ἐδυνήθη ἀκόμη ἡ ἐπικράτεια
νὰ συνέλθῃ ἐντελῶς.

Ἡ Κυβέρνησις, ἅμα παρέλαθε τὰς ἡνίας τοῦ Κράτους,
ἐπεχείρησε προβλεπτικῶς διὰ τῆς τακτικῆς ὁδοῦ τὴν δικαίαν
μεταρρύθμισιν, τὴν ὁποίαν καὶ αἱ τοῦ λαοῦ εὐχαὶ καὶ ἡ νομι-
μότης ἐπεκαλοῦντο ἀνυπομόνως πρὸ καιροῦ χωρὶς νὰ διακόψῃ
τὸν δρόμον τῆς δικαιοσύνης, ἡλπίζεν ἀπὸ τὴν συνδρομὴν τῶν
ἀρμοδίων ἀρχῶν νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν κοινῶς παρὰ πάντων πο-
θυμένην δικαστικὴν τάξιν· ἀλλ' ἀπροσδόκητα ἐμπόδια καὶ
ἀτυχεῖς περιστάσεις, αἵτινες δὲν σᾶς εἶναι ἄγνωστοι, ἐματαίωσαν
κατὰ δυστυχίαν τὰς δικαίας ἐλπίδας τῆς. Ἡ ἐπελθούσα μάλιστα
τῶν δικαστικῶν συμβούλων ἑλλείψις κατήντησε καὶ τὴν ἀπο-
δοκιμασμένην τοῦ ὑπάρχοντος ὁργανισμοῦ τάξιν ἀχρηστον καὶ
πάσης ἰσχυρᾶς ἐνεργείας ἀνεπίδεκτον. Ταῦτα ἠνάγκασαν τὴν
Κυβέρνησιν ἀκούσαν νὰ διακόψῃ μὲ λύπην τῆς τὰς ἐργασίας
τῶν Δικαστηρίων προσκείμενως διὰ τοῦ ὑπ' Αρ. 38 διατάγμα-
τος, τὸ ὑποῖον σᾶς ἐγκλείεται.

Κατὰ συνέπειαν τούτου προκαλεῖσθε νὰ παραδώσῃτε τὰ
ἀρχεῖα τοῦ Δικαστηρίου σας εἰς τὸν Διοικητὴν τοῦ τόπου, ἢ
ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπιχώριον Δημογεροντίαν. Θέλετε
δὲ πληροφορήσει ὅλους τοὺς πολίτας, ὥστων αἱ ὑποθέσεις καὶ
τὰ συμφέροντα ἦτον ἐκκερμητὴ ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, ὅτι ἐγ-
γί·ει ἡ εὐτυχὴς ἡμέρα, καθ' ἣν ἡ ἀνυπομόνως περιμενομένη
Βασιλικὴ ἐξουσία, φθάνουσα ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν, θέλει ἀνοίξῃ
τὸν εὐρύχωρον τῶν δικαίων νόμων ναόν, καὶ ἕκαστος τῶν ἀδι-
κημένων θέλει εὖρει ταχέϊαν καὶ πλήρη δικαιοσύνην.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 11 Ὀκτωβρίου 1832.

Ο ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς Χ. ΚΛΟΝΑΡΗΣ.

Αρ. 28. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐχουσα ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' Αρ. 5046 ἀπόφασιν τῆς ἐπὶ
τῆς Οἰκονομίας Γραμματείας, καὶ θεωροῦσα ὅτι ἡ διο-
ρισθεῖσα ἐπιτροπὴ νὰ ἐνοικιάσῃ πολυτελῶς τὰ κατὰ τὴν
Λακεδαιμόνιαν ἐθνικὰ δένδρα, ἀμπελούς, κήπους καὶ πα-
ριβόλια, ἐν ᾧ διατάχθη προηγουμένως νὰ παύσῃ τῆς δημο-
πρασίας, παρὰ διαταγὴν ὑποχρεοῦται νὰ ἐξυκολωθῇ αὐτήν,
καὶ νὰ παρεντρέπεται τῶν καθηκόντων τῆς.

Διατάττει.

Α. Ὅσαι αἱ ἐνοικιάσεις, ὅσαι παρὰ τὰ διαταχθέντα ἢ
ῥηθείσα ἐπιτροπὴ ἔκαμε, πρὶν διαταχθῇ παρὰ τῆς ἐπὶ τῆς
Οἰκονομίας Γραμματείας, νὰ παύσῃ τῶν ἐργασιῶν τῆς, καὶ
ὅσαι μετὰ ταῦτα, λογίζονται ἄκυροι.

Β. Ἐπειδὴ αἱ νομίμως καὶ κατὰ τὰ διαταχθέντα γινό-
μεναι ἐνοικιάσεις δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ διακριθῶσι πρὸς τὸ
παρὸν, θεωροῦνται ὅσαι ἐκκερμητῶς μετὰ δὲ τὴν εἰς τὰ ἐν-
ταῦθα ἐπιστροφὴν τῆς αὐτῆς ἐπιτροπῆς θέλων ἀπορροθῇ τὰ
πρακτικά τῆς, καὶ θέλουν ὀνοματισθῇ διακριτικῶς ὅσαι

και τὰ κτήματα ἐκεῖνα, τῶν ὁποίων αἱ ἐνοικιάσεις ἐγεί-
ναι παρὰ τὰ διαταχθέντα, καὶ ἐπομένως
αἱ ἀκύριοι.

Γ'. Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει κοινοποιήσῃ διὰ τοῦ τύπου
τῆς Οἰκονομίας Γραμματείας, καὶ θέλει τὸ ἐνεργήσῃ
ἐν ὅλῃ τῇ ἐκτασίῳ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 13 Ὀκτωβρίου 1832.

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ Α. ΖΑΗΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ,
ΜΕΤΑΞΑΣ.

5954. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ἡ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
Διακηρύττει.

Κατὰ τὸ ὑπ' Ἀρ. 27 διάταγμα τῆς Σ. Διοικητικῆς Ἐπι-
τροπῆς τῆς Ἑλλάδος, ἐκτίθεται εἰς δημοπρασίαν τὸ παρά-
δειγμα τῆς πόλεως Ναυπλίας, κατὰ τὰς ἐξῆς συμφωνίας.

Α. Ἡ δημοπρασία θέλει γένει διπλῇ, ἡ μὲν ἐπιτόπιος,
ἡ δὲ τελειωτικὴ εἰς τὸ κατάστημα τῆς Οἰκονομίας.

Β'. Τὸ ὅλον τῆς παραλίας θέλει διαιρεθῇ εἰς τεμάχια,
ἕνα ὅκτὼ μέχρι δέκα πηγῶν ἕκαστον τὸ πλάτος, καὶ τριά-
κοντα περίπου τὸ μῆκος. Ἄν ζητηθῇ παρὰ τῶν ἀγορασ-
τῶν ἡ διαίρεσις, ἕκαστον τῶν τεμαχίων δύναται νὰ ὑποδιαιρεθῇ
εἰς δύο κατὰ τὸ μῆκος.

Γ'. Ἡ πληρωμὴ θέλει γένει εἰς ὀκταετίαν, ὃ δὲ ἀγοραστής
ὀφείλει νὰ μετρήσῃ τὸ ὄγδον εἰς μεταλλικὰ, ἐντὸς σαράντα
ὀκτὼ ὥρων μετὰ τὴν δημοπρασίαν. Εἶναι δὲ κύριος νὰ
πληρώσῃ καὶ ἄλλα τρία ὄγδοα τῆς τιμῆς δι' ἀποδεικτικῶν
τῆς ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματείας ἢ τοῦ Ταμείου δο-
θέντων ἢ διὰ πολιτικούς μισθοὺς ἀπὸ αὐτοῦ τοῦ Ἀπριλίου δεδου-
λευμένους τοῦ παρόντος ἔτους, ἢ δι' ἀγορὰν αἵτου εἰς τροφο-
δοσίαν τῆς φρουρᾶς τῆς πόλεως, ἢ διὰ δάνειον προσωρινόν
εἰς τὸ Ταμεῖον γενόμενον μετὰ τὴν αὐτοῦ τοῦ Ἀπριλίου, ἢ δι'
ἀποζημιώσιν ἰδιοκτησίας ἐκκοπέσεως ἢ ἀφαιρεθείσης μέχρι
τῆς σήμερον χάριν τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως ταύτης.

Δ'. Οἱ ἀγορασταὶ ὀφείλουσι νὰ οἰκοδομήσωσιν ἐντὸς δύο
ἔτων ἀπὸ τὴν σήμερον, ὑποσχόμενοι νὰ διατηρήσωσι τοὺς
ἀκολουθοῦς ὅρους.

1. Αἱ οἰκοδομαὶ νὰ εἶναι λίθιναι καὶ στερεαί·
2. Ομοιόμορφοι ἐξωτερικῶς κατὰ τὸ σχέδιον·
3. Νὰ μὴ ἔχωσιν οἱ τοῖχοι ὕψος περισσώτερον τῶν
δέκα καὶ ἡμίσεος πηγῶν, ὥστε ὅλοι νὰ εἶναι διόροφοι.

Ε. Θέλουν τεθῇ εἰς χρῆσιν τῶν ἀγοραστῶν αἱ ὑπάρχουσαι
ἐθνικαὶ ἀμαξαὶ διὰ νὰ μεταφέρωσι δι' αὐτῶν τὴν εἰς τὸ
μῶλωμα ἀναγκαίαν ὕλην, λαμβάνοντες αὐτὴν ἀπὸ τῶν δια-
φόρων θέσεων, τὰς ὁποίας θέλει προσδιορίσει ἡ Ἀστυνομία
τῆς πόλεως. Ὑποχρεοῦνται δὲ οἱ ἀγορασταὶ νὰ μωλώσῃ ἕκα-
στος τὸν ἔμπροσθεν τοῦ πλάτους τοῦ ἐργαστηροπέδου τοῦ
αἰγιαλὸν κατὰ τὸ σχέδιον, καὶ νὰ στερεώσῃ μὲ πάλους
καὶ κιβώτια ἐσώκτιστα τὸ πρὸς τὴν θάλασσαν ἄκρον τοῦ
μωλώματος ἐντὸς ἐξ μηνῶν ἀπὸ τὴν οἰκοδομήν.

Σ'. Ἡ ἐπιτόπιος δημοπρασία ἄρχεται τὴν 15 τοῦ ἐνεσῶ-
τος, ἡμέραν Σάββατον, καὶ τελειώνει τὴν 18· ἡ τελειωτικὴ
ἄρχεται τὴν 22, καὶ λήγει τὴν 27, ἡμέραν Πέμπτην.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 12 Ὀκτωβρίου 1832.

Ο Γραμματεὺς Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΑΛΟΣ.

Ὁ Κ. Α. τῆς Ἀθηνᾶς, ἀντὶ νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὴν κατη-
γορίαν τῆς πλαστογραφίας, σκεπάζει ἐξ σχεδὸν σελίδας τῆς
μακροφύλλου ταύτης ἐφημερίδος μὲ μεταφυσικὰς λογομαχίας,
μὴ ἔχουσας καμμίαν σχέσιν μὲ τὸ κύριον ἀντικείμενόν του.
Εἰς τὴν ἀπέραντον ταύτην ῥαψωδίαν δὲν ἀποκρίνεται, ποῖοι

εἶναι, καὶ πῶς ὀνομάζονται οἱ γράψαντες πλαστῶς τὸ ὄνομα
τοῦ ἀντιπροέδρου· ποία μαγικὴ δύναμις τοὺς ἔκαμε νὰ ἰδοῦν
καὶ νὰ γράψουν δις ὅτι δὲν ἦτον γραμμένον· ἂν ὁ Κ. Α. ἦτον
ἀπὸ τοὺς συνεργοὺς τῆς ἀταξίας, οἵτινες ἐβίασαν τοὺς ἀπαρα-
βιάστους πληρεξουσίους, ἀποκλείσαντες τὴν ἐξουδίαν τῶν κτλ.
Ἀλλὰ φράσεις κεναὶ πραγμάτων, καὶ λογοκοπίαι ἀερώδεις
εἶναι μακρὴν τιμὴ νὰ κατασιγάσωσιν τὴν βαρεῖαν καὶ ἀδυσώ-
πητον φωνὴν τῆς ἐγκληματικότητος.

Ἡ σιωπὴ τοῦ Κ. Α. εἶναι σαφὴς ὁμολογία τῆς κατηγορη-
θείσης πράξεως. Ἀναμφιβόλως, ἂν εἶχε λόγους νὰ τὴν ἀπο-
κρούσῃ, ἦτον εὐκολώτερον νὰ ἐκθέσῃ αὐτοὺς, παρὰ νὰ μασιζῇ
ματαιῶς τὴν φαντασίαν τοῦ διὰ τούτων περιττὰς καὶ γελοίας
λογομαχίας.

Μετὰ τὸν ἡμιώνυμον Κ. Α. ἔρχεται κάποιος ψευδώνυμος
Ω, ὅστις μετωνομασμένος πρότερον Παρατηρητής, μετε-
μορφώθη ἔξαφνα εἰς Κύριον Ωμέγαν. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν
Πρωτέα περισσώτερα σχήματα ἂν ἀλλάξῃ, πάλιν ἡ γλαφυ-
ρότης τοῦ ὅφους τοῦ καὶ ἄλλα διδόμενα τὸν προδίδουν ἄκοντα.
Ἄν δὲ ἐφοβεῖτο τῷ ὄντι τὴν δημοσιότητα, τὴν ὁποίαν τασά-
κας ἐπεκαλέσθη, διατί νὰ μὴν ὀνομασθῇ μὲ θάρρος καὶ παρ-
ρησίαν; τοῦλάχιστον ἤμπορουσε νὰ μᾶς χαρίσῃ τὰ ἀρχικὰ
γράμματά του Α. Σ. Συγχωρημένη εἰς τὸν καθένα ἡ ἄνωνυ-
μία, συγχωρημένη καὶ αὐτῇ ἡ ἡμιωνυμία· ὅμως ἡ ψευδωνυμία
δὲν ἀρμύζει παντάπασι εἰς ἄνδρα ἐπαγγελλομένου μὲ γε-
μάτων στόμα αὐστηρὰν τιμιότητα.

Ὁ δικαστικὸς ὀργανισμὸς, τὸν ὁποῖον ὁ Κ. Ωμέγας κη-
ρύττει ὡς ἄθλον ἡράκλειον, εἶναι πρᾶγμα πολλὰ κοινὸν καὶ
εὐτελές· ἐξαιρουμένων ὀλίγων τροπολογιῶν, καὶ μικρᾶς προ-
σθήκης περὶ τῆς δημοσίας συνηγορίας, μεταφρασμένης κατὰ
λέξιν ἀπὸ τὸν Γαλλικὸν νόμον, ὁ ὀργανισμὸς οὗτος δὲν εἶναι
εἰμὴ ἀντίγραφον τοῦ πρώτου ἐκείνου, τὸν ὁποῖον εἶχε συντάξῃ
τὸ Πανελλήνιον· ἡ ἀντιγραφὴ μάλιστα εἶναι σχεδὸν αὐτολεξεί.
Ποῖαν λοιπὸν καύχησιν ἡ τιμὴν φέρουν εἰς τὰ ὅμματα τοῦ Κ.
Ωμέγαλου ψιλὰ ἀντίγραφα ἢ κοινὰ παραφράσματα; Εἶναι
βέβαιον, ὅτι ἐκεῖνος, κατὰ τοῦ ὁποίου αναφέρει τὸν λόγον,
εἶχε σχεδιάσει τὸν πρωτότυπον ὀργανισμὸν, τοῦ ὁποίου ὁ τε-
λευταῖος εἶναι ἀντίγραφον· ἀλλὰ 30 ἢ 40 ἄρθρα, στρωμένα
εἰς τὸ χαρτὶ, ἀξίζουν ἄρα γε τὸν κόπον διὰ νὰ γίνηται περὶ
αὐτῶν λόγος πρὸς τὸ κοινόν; μολὶς ἤμπορουν νὰ χρησιμεύ-
σωσιν εἰς μαθητὰς ὡς αἰτία φιλοτιμίας.

Ὁ Κ. Ωμέγας ἤμπορουσε νὰ καυχηθῇ πολὺ εὐλογώτερος
διὰ τὸ πρῶτον δημόσιον ἔργον του, εἰς τὸ ὁποῖον ἐκαλέσθη
παρὰ τῆς Συνελεύσεως πρὸς ἀπάντησιν τῆς τῶν Ἀντιπρέσβειων
κοινοποιήσεως. Εἶναι ἀληθές, ὅτι ἡ μακρὰ ἐκείνη πανταχοῦσά
του ὠμιλοῦσε διὰ πᾶν ἄλλο παρὰ δι' ὅσα ἡ κοινοποίησις ἀπαι-
τοῦσεν ἀπόκρισιν· διὰ τοῦτο αὐτοὶ οἱ φίλοι τοῦ τῶν ἐκρυψαν
ἐπιμελῶς καὶ ἀπὸ τὴν Συνέλευσιν καὶ ἀπὸ τὸ κοινόν. Ἀλλὰ
τοῦλάχιστον ἦτον ἰδιὸν τοῦ ἔργου, καὶ ὄχι ἀντίγραφον, οὐδὲ
παραφράσμα.

Ἡμεθα βέβαιοι καὶ ἐπρομαντεύσαμεν, ὅτι πολλοὶ τοῦ ἀπο-
λύτου κόμματος ἐμελλαν νὰ κηρυχθῶν βασιλικώτεροι ἀπὸ τὸν
βασιλέα· ἀλλὰ ποτὲ δὲν ἐπροσμένναμεν νὰ καταντήσωσιν καὶ
ἀπὸ τὴν Γερουσίαν γερουσιαστικώτεροι· καὶ μ' ὅλον τοῦτο ὁ
Κ. Ωμέγας μᾶς δίδει πλήρεις καὶ ἀλανθίστους ἀποδείξεις.
Δύο φοαῖς ἡ ἔθνη ἐφημερίς ἠλεγξεν ἐπισήμως τὴν Γερου-
σίαν, ὅτι ἐμπόδισε τὴν μεταρρύθμισιν τῶν δικαστηρίων, καὶ
αὐτὴ ἐσιώπησε. Τώρα ὁ Κ. Ωμέγας τὴν ὑπερασπίζεται, ὅτι
τῆς ἀρνήθησαν νέαν διαδικασίαν. Μ' ὅλον ὅτι τῆς ὑπέσχεθησαν
περισσότερα ἀπ' ὅσα ἐπροσποιεῖτο, ὅτι ἐπεθύμει, ὑπεκρίθη
μὲν, στρόνουσα εἰς τὸ χαρτὶ ὀλίγας ἐπισημοφάνειας, ὅτι ἐλάττω

εις σφιν τὴν ἀνθρώπιν τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ, ἀλλὰ δὲν ἐλάττει τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ συντηρήσῃ μέχρι κεραίας τὴν δικαστικὴν τάξιν, τὴν ὑποῖαν ὁ πανηγυριστὴς αὐτῆς Κ. Ωμέγας κατακρίνει μὲ τὴν πικρίαν. Ἄν ἦτον ἄλλως, δὲν ἤθελεν ἀπὸ ἀποκρύπτει προθυμότερα ἀπ' αὐτὸν τοὺς ἐπισήμους κατ' αὐτῆς ἐλέγχους; ἢ μήπως οὗτος πονεῖ τὴν ὑπόληψιν τῆς περισσότερον ἀπ' αὐτὴν τὴν ἰδίαν;

Ο Κ. Ωμέγας ὑπάγει ἀκόμη μακρότερα· δὲν εὐχαριστεῖται ἐν ἐλέγχῃ τοὺς ἀνθρώπους δι' ὅσας πράξεις πλάττει ἐναντίον τὸν εἰς ὄφελος τῆς ἀπολύτου ἐλευθερίας· ἐμβαίνει μὲ ὑπερταγματικὸν θάρρος καὶ εἰς τοὺς οἴκους, τοὺς ὁποίους ἡ εὐνομία λογιζέται ἀσύλους, καὶ τοὺς κατακρίνει, ὡς νὰ ἦτον οἱ οἰκοὶ οἰκοδεσπόται. Ἄν ἐμβουν εἰς κένενος Γραμματέως αἰκὴν λέπται, καὶ τὸν γυμνώσουν, εἶναι βέβαια ἱκανὸς νὰ κατηρήσῃ τὸν κλεψθέντα ὡς κλέπτην. Δὲν εἶναι μάλιστα πολὺς καιρὸς, ἀφοῦ οἱ συντάττει τῆς σεμνῆς καὶ χρηστοῦς Ἀθηναῖς ἐπρωσπάθησαν νὰ πατήσουν καὶ νὰ κατασκοπεύσουν αὐτὸν τὸν ἄδαντον γυναικωνίτην ἐνὸς τῶν ἐναντίων τῶν, οὐδὲ ἐυστάλησαν νὰ σκεπάσουν τὰ φύλλα τῆς ἐφημερίδος τῶν μὲ πλαστολογίας πραγμάτων, τὰ ὅποια οὔτε εἶδαν, οὔτε ἤκουσαν. Μὲ τὴν ἰσότητά τῆς ἀπολύτου δικαιοσύνης εἰς τὰ χεῖλη, κένεν τῶν ἰσῶν πραγμάτων οὔτε σέβονται, οὔτε γνωρίζουσιν.

Εἶναι βέβαιον, ὅτι ὁ Γραμματεὺς τῆς Δικαιοσύνης ὄχι μόνον δὲν ἐξέδωκεν, ἀλλ' οὔτε θέλει τολμήσῃ βέβαια νὰ ἐκδώσῃ νέους νόμους χωρὶς τακτικὴν σύμπραξιν νομοθετικῆς ἐξουσίας. Ὅλοι οἱ Γραμματεῖς, παραχωροῦντες εἰς τὴν ἀνάγκην, ἐσυντήρησαν τὴν καθεστῶσαν τάξιν· ἀλλ' ὁ Κ. Ωμέγας, ὡς ἀπὸ τοὺς λόγους του γίνεται φανερόν, κατακρίνει μὲν βρέως τὸν Κ. Γεννατᾶν, ἂν ὅμως ἐλάμβανε τὴν ἐξουσίαν εἰς χεῖρας, δὲν ἤθελε σκεπάσῃ ὀλιγώτερον τὴν Ἑλλάδα μὲ αὐθαίρετα διατάγματα, τὰ ὅποια νὰ ἐκτελῇ ἔπειτα ὡς νόμους. Τὸ ἀπόλυτον κόμμα, μ' ὅλον ὅτι ἐξω τῶν πραγμάτων δὲν ἔχει εἰς τὸ στόμα εἰμὴ τὸν νόμον, ὅμως ἐδῶκε προφανεῖς ἀποδείξεις, ὅτι νόμος δι' αὐτὸ εἶναι ἡ θέλησίς του.

Ἄν τὸ κόμμα τοῦτο δὲν ἔχῃ νὰ γράψῃ ἐναντίον τῶν Γραμματέων εἰμὴ καταπατήσεις τῶν οἰκῶν τῶν, καὶ ὅτι συντηροῦν τὴν καθεστῶσαν τάξιν, πρὶν ἀντικατασταθῇ νομίμως ἄλλη, ταῦτα εἶναι ἐξ ἐνὸς μὲν μέρους ἀναντιρρήτος τῆς νομίμου διαγωγῆς τῶν μαρτυρία, διδομένη ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ἐναντίους τῶν, ἐξ ἄλλου δὲ ἀπόδειξις ἀλάνθαστος, ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις μὴ εὐρίσκουσα κένεν ἔργον τῶν ἀξιόμειπτον, ἀγωνίζεται ματαίως νὰ διαστρέψῃ τὰς τακτικὰς καὶ ἐννόμους πράξεις τῶν.

Ο Κ. Ωμέγας δι' ὀχρῶνεται, ὅτι ὁ Γραμματεὺς τῆς Δικαιοσύνης ἐπρότεινε τὸ σύνταγμα τῆς Τροϊζήνης. Ἄλλος συντάκτης τῆς Ἀθηναῖς, ὁ Σ., βεβαίονει εἰς τὸν 54 ἀριθμὸν, ὅτι ἄλλοι πληρεξούσιοι τὸ ἐπρόβαλαν, ὁ δὲ Γραμματεὺς οὗτος εἶπεν, ὅτι δὲν εἶχεν ἀκόμη γνῶμην σχηματισμένην περὶ τούτου. Ἰδοὺ πῶς τὸ ἀπόλυτον κόμμα ἐξελέγχεται αὐτὸ παρ' ἐαυτοῦ ψευδόμενον. Ἐχει λοιπὸν ἀκόμη πρόσωπον ἀρκετὰ χάλκινον, ὥστε νὰ μετεμφανισθῇ πρὸς τὸ κοινὸν διὰ νὰ καταχρασθῇ τὴν ὑπομονὴν του;

Ο Κ. Ωμέγας κατηγορεῖ τὸν αὐτὸν Γραμματέα, ὅτι ὑπέγραψε τὸ Γ' ψήφισμα. Ἀλλ' ὁ κανονισμὸς ἀπαιτοῦσε ῥητῶς νὰ ὑπογράφωνται τὰ ψήφισματα ἀπ' ὅλους τοὺς πληρεξούσιους. Πῶς λοιπὸν ἤμποροῦσεν ὁ Γραμματεὺς, παρὼν εἰς ἐκείνην τὴν συνεδρίαν, νὰ πατήσῃ τὸν νόμον, ἀρνούμενος τὴν ὑπογραφήν του; Ἰδοὺ καὶ ἄλλη ἀπόδειξις, ὅτι τὸ ἀναρχικὸν κόμμα ὄχι μόνον δὲν θέλει νόμον, ἀλλὰ καὶ κατακρίνει ἐκείνους, ὅτι τὸν ἐφύλαξαν μὲ σέβας.

Συνέχεια καὶ τέλος τοῦ προεκδοθέντος ἱστορικοῦ ὑπομνήματος.

Ὁ υἱὸς καὶ διάδοχός του, Ὁθων ὁ Β', καίτοι ἐπιστημονικῶς πεπαιδευμένος, διὰ τὴν φυσικὴν ὁμῶς σφοδρότητα τοῦ χαρακτῆρός του καὶ τὴν πολλὰ νεανικὴν του ἡλικίαν, περιεπλέχθη εἰς ἀδιακόπους πολέμους ἐναντίον τῶν μικροτέρων ἡγεμόνων.

Οἱ δοῦκες Σαβοΐας καὶ Βαυαρίας, Ὁθων καὶ Ἑρρίκος, συγγενεῖς του, ἐλογονόχουν περὶ συνόρων· ὁ νέος αὐτοκράτωρ ἐχαρίσθη εἰς τὸν πρῶτον, καὶ διὰ τοῦτο παροργισθεὶς ὁ Ἑρρίκος, ἐπροσκάλεσε μυστικῶς εἰς ἑσθαιάν του τοὺς Βοήμους καὶ Πολωνοὺς, τὸ ὅποιον μαθὼν ὁ αὐτοκράτωρ, τὸν ἔκρινεν ἐπὶ συνόδου ἡγεμονικῆς, καὶ τὸν ἐφυλάκωσεν εἰς Ἰγγελέϊμον· διαφυγόντα δὲ ἐκείθεν, καὶ στρατεύσαντα ἐναντίον του, καὶ ἀναγκασθέντα νὰ παραδοθῇ τῷ 977 ἔτει, καθαιρέσας συνοδικῇ ἀποφάσει τῆς ἀξίας του, παρέδωκεν εἰς τὸν ἐπίσκοπον Τραϊέκτου πρὸς φύλαξιν, τὸ δὲ δουκῆτον του, προστεθὲν κατ' ἀρχὰς εἰς τὸν δοῦκα τῆς Σαβοΐας Ὁθωνα, παρέδωκεν ὁ αὐτοκράτωρ, μετὰ τὸν θάνατον τούτου, εἰς τὸν νεώτερον Ἑρρίκον, σύμμαχον ποτὲ τοῦ καθαιρεθέντος.

Διὰ νὰ ἔχῃ ἥσυχον ὁ Ὁθων τὴν Λοθαριγγίαν, τὴν ἔδωκεν ὡς κληρουσίαν εἰς τὸν Κάρολον, ἀδελφὸν τοῦ Λοθάρου, βασιλέως τῶν Γάλλων. Ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν κατεδέχοντο οὗτοι νὰ ᾔνε ὑποτελεῖς ξένης δυνάμεως, εἰσέβαλεν ἐξαφνα ὁ Λοθάρος εἰς τὴν ἄνω Λοθαριγγίαν τῷ 978, καὶ, κυριεύσας τὸ Ἀκουίγρᾶνον, ὑπεχρέωσε τοὺς εὐγενεῖς εἰς τὸ ἐκεῖ αὐτοκρατορικὸν παλάτιον νὰ ἔχουν, συνεδριάζοντες, τὸ πρόσωπον γυρισμένον πρὸς τὴν Γαλλίαν. Ἀλλ' ὁ Ὁθων, συγκαλέσας τοὺς πλησιεστάτους τοῦ ἄρχοντος, ἐδίωξε τοὺς μετὰ Λοθάρου μέχρι τῶν Παρισίων, καὶ τῷ 986 συνδιαλεχθέντες ἀμφότεροι, ὤμωσαν εἰρήνην, διὰ τῆς ὁποίας ἐμείνεν ἡ Λοθαριγγία εἰς τὸ Γερμανικὸν βασίλειον.

Ἀπὸ τὰς Ἰταλικὰς ὁμῶς περιπλοκάς δὲν ἡλευθερώθη μὲ τὴν εὐτυχίαν ὁ Ὁθων. Ἡ σύγχυσις εἰς αὐτὰ τὰ μέρη εἶχε φθάσει εἰς τὸ ἔσχατον, ἀφ' οὗ μάλιστα ἐφονεύθη τῷ 974 εἰς τὸ Ἀγγελόκαστρον ὁ Πάπας Βενέδικτος ὁ Γ', καὶ πᾶσα μία φατρία εἶχεν ἐκλέξει ἕνα ἐδικὸν τῆς Πάππας. Ὁ Ὁθων, διὰ τὰς ταραχὰς τῆς Λοθαριγγίας, μόλις ἡδυνήθη νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Ἰταλίαν τῷ 980 ἔτει. Οἱ δόλοισι καὶ ἀσθενεῖς Ρωμῆτι ὑπέκλιναν ἀμέσως εἰς τὴν οὐναμίν του, καὶ ὁ Κρησκέντιος, Ρωμῆτις εὐγενὴς ἀρχηγὸς τῆς ἐπαναστατικῆς φατρίας, προῦπήντησεν εὐπειθῶς τὸν αὐτοκράτορα· πᾶσα διχόνοια καὶ φιλοδοξία ἐφάνετο ὅτι ἐσβέσθη· ἀλλ' ὁ κατὰ τῶν Γραικωμαίων πόλεμος τοῦ αὐτοκράτορος ἀνεκάλυψε τοὺς σκοποὺς τῶν Ἰταλῶν.

Αἱ δύο γῶραι, Ἀπουλία, καὶ Καλαβρία, τὰς ὁποίας ἐξουσίαζαν ἀκόμη οἱ αὐτοκράτορες τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὁ δὲ πατὴρ τοῦ Ὁθωνος, διὰ νὰ τὰς ἀπακτῇ, εἶχεν ἐνεργήσῃ, καθὼς εἶδομεν, τὸν μετὰ τῆς Θεοφανίας γάμον τοῦ υἱοῦ του, ἐδελέαζεν ἀκόμη τὸν Ὁθωνα, ἐλπίζοντα ὅτι, κυριεύων αὐτὰς, ἤθελε τελειώσει τὸ ἔργον τοῦ πατρός του. Ἡ ὑποστήριξις μάλιστα τοῦ ἰσχυροῦ δουκὸς τοῦ Οὐνεβέντου τὸν ἐφάνετο πολλὰ συντελεστικὴ πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον. Ἀνέλαβε λοιπὸν τὸν πόλεμον, εἰς τὸν ὅποιον οἱ Γραικοὶ ἐπεκαλέσθησαν συμμάχους τῶν τοὺς Σαρακηνούς ἐκ τῆς Σικελίας. Ἀλλ' εἰς μίαν μάχην, κροτηθεῖσαν τῷ 982 πλησίον τοῦ Βαδεντέλλου, οἱ Ρωμαῖοι καὶ Οὐνεβεντινοὶ ἐγκατέλιπον νικηθέντα τὸν Ὁθωνα, ὅς τις εἰς τὴν ἀκμὴν τοῦ νὰ συλληφθῇ αἰχμάλωτος, ἐπέσεν εἰς τὴν ἑλᾶσσαν